

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izahaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrto leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem sementišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjižar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 3 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nemškutarska in nemčurska zarota zoper Slovence.

Zoper poštene, pravicoljubne Nemce nimamo nič. Tudi nemškega jezika ne sovraži noben pameten Slovenec, ampak se ga nauči, kder koli je mogoče in potrebno. Toda druga je z nemčurji, z liberalci in prusaki. Ti so za avstrijskega cesarja in za Avstrijo le na videz. Prav za prav gorijo za Bismarka in njegovo veliko Nemčijo do Trsta in Reke. Oni sovražijo vse Slovane, posebno pa Čehe in Slovence, ker jim ti pot zapirajo do Jadranskega morja. Zato delajo na vse kriplje na našo uničenje, duševno in gnotno, da nas kakor Poljace v Poznanskem časom odrinejo iz uradnij, sodnij, šol, trgovstva, obrtnijstva, s kmetij in naposled iz cerkve. Tako bode polagoma do Adrije vse nemško; slovenski narod se poizgubi med Nemci; njegova govorica omolkne.

Vsakako so naši nemčurji že močni in nevarni, zlasti po mestih, trgih, pa največjo moč in potuho in podporo dajejo jim naši nemškutarji, t. j. tisti zaslepljeni ali sebični Slovenci, ki tujcem pete ližejo.

Zaslepljeni Slovenci ne vidijo nevarnosti in mislijo, da bodo na enkrat učeni, prebrisani, premožni, bogati, zveličani, če par besed nemških vlovijo in svojo deco nemčijo, namesto da bi jo dali pametno na podlagi slovenščine vzrejati, da bi Slovenci ostali, čeravno bi tudi nemški žnali.

Takšni zaslepljeni Slovenci dobivajo namesto prebrisane mladine samih trapežev in buteljnov, ki ne znajo prav ne slovenski, ne nemški ter niso kos dobro izučenej nemške mladini; slovenskih knjig ne znajo brati, nemških pa prav ne umejo in tako ne morejo nikder napredovati. Povsod jih Nemce prekosi. Sebični Slovenci pa so zvite glave, ki narodne strasti nemčurskih liberalcev rabijo za sebe, za svojo čast in svoj žep. Laskajo se, dobrikajo, pete ližejo, brade gladijo, v hlapčevanje ponujajo se

tujcem nemčurjem, kakor Judež Iškarijot nek-daj Farizejem, kakor greški Efišaltes perzijskim nasilnikom, ter izdajajo svojo narodno poštenje, svoj slovenski dom. Za grdo izdajstvo prejemajo Judeževih srebrnikov: častne, mastne službe. Žepe si polnijo, ubogi narod slovenski pa izdajajo.

Na spodnjem Štajerskem je 466.372 duš. Slovencev se je pri zadnjem štetju zapisalo 388.400. Ker pa je pravih Nemcev komaj 15000, tako imamo nesrečnih nemškutarjev 62.000, ki v lastno skledo pljuvajo in v lastno gnezdo nesnago polagajo.

Podobno je na Koroškem, Goriškem in Kranjskem. Da število teh množijo, imajo liberalni nemčurji s sebičniki nemškutarji poseben črtež, zvezo in zaroto. Vse kar je slovensko, to se ima osmestiti, ogrditi, zatreti, zadušiti in uničiti. V to svrhu jim je vsako sredstvo prav, zlasti pa nemški „šulferajn“ in časniki nalašč v to osnovani; na Koroškem: „Neue freie Stimmen“, katere spisuje nemškutar Matschnigg, na Kranjskem: „Laibacher Wochenblatt“ in „Ljudski glas“, na Štajerskem pa celjska: „Nachtwachter“, in nemškutarskega prvaka Glantschnigg-a „Kmetijski prijatelj“.

Duša vsemu rogovilstvu zoper Slovence so pa nekateri nemčurski in nemškutarski profesorji, uradniki, grajščaki, fabrikanti, advokati, notarji, trgovci, kramarji in krčmarji.

Kaj imamo pošteni, narodno misleči in čuteči Slovenci temu nasproti storiti?

Desterniški.

Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za spodnji Štajer.

(Pri sv. Juriji ob južnej železnici.)

Društveni odbor je imel 15. t. m. svojo drugo sejo po ustanovitvi; te seje so se udeležili gg. Dr. Ipavc, zdravnik in župan Šentjurski kot predsednik, na dalje Franc Lenček veleposestnik na Blanci, Franc Praunseis, usn-